

DECIZIA COMISIEI

din 25 iunie 2010

**privind punerea în aplicare de către statele membre a unor programe de supraveghere a gripei
aviare la păsările de curte și la păsările sălbatice**

*[notificată cu numărul C(2010) 4190]***(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2010/367/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

necesare pentru prevenirea riscului unei mutații în HPAI,
cu posibile consecințe devastatoare.

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽¹⁾, în special articolul 10 alineatul (4),

având în vedere Directiva 2005/94/CE a Consiliului din 20 decembrie 2005 privind măsurile comunitare de combatere a influenței aviare și de abrogare a Directivei 92/40/CEE ⁽²⁾, în special articolul 4 alineatul (2),

întrucât:

(1) Gripa aviară este o boală infecțioasă virală a păsărilor, inclusiv a celor domestice. Infecția cu virusurile gripei aviare la păsările domestice de curte cauzează două forme principale ale acestei boli, care se deosebesc prin virulența lor. Forma slab patogenă provoacă în general doar simptome ușoare, în timp ce forma înalt patogenă determină rate foarte mari de mortalitate la majoritatea speciilor de păsări domestice. Boala menționată poate avea un impact sever asupra profitabilității sectorului creșterii păsărilor domestice.

(2) Directiva 2005/94/CE prevede măsuri pentru controlul focarelor de gripă aviară înalt patogenă (HPAI) la păsările de curte sau alte păsări captive și gripă aviară slab patogenă (LPAI) provocată de virusii gripei aviare de subtipurile H5 și H7, astfel cum au fost definite în directiva menționată. Directiva 2005/94/CE prevede, de asemenea, anumite măsuri preventive legate de supravegherea și identificarea timpurie a virusului gripei aviare.

(3) Directiva 2005/94/CE prevede punerea în aplicare a unor programe de supraveghere obligatorii de către statele membre. Programele de supraveghere respective vizează identificarea circulației virusilor LPAI la păsările de curte, în special la speciile de păsări acvatice de curte, anterior răspândirii largi a acestora la nivelul populației de păsări de curte, astfel încât să se poată lua măsurile de control

(4) Directiva 2005/94/CE prevede totodată desfășurarea unor programe de supraveghere referitoare la păsările sălbatice pentru a contribui, în baza unei evaluări de risc actualizate periodic, la cunoașterea amenințărilor implicate de păsările sălbatice cu privire la orice virus gripal de origine aviară la păsări.

(5) Decizia 2007/268/CE a Comisiei din 13 aprilie 2007 privind punerea în aplicare a unor programe de supraveghere a gripei aviare la păsările de curte și păsările sălbatice, destinate aplicării în statele membre, și de modificare a Deciziei 2004/450/CE ⁽³⁾ a fost adoptată în scopul formulării de orientări pentru punerea în aplicare a acestor programe de supraveghere.

(6) De la data adoptării deciziei menționate, experiența câștigată în statele membre în ceea ce privește realizarea programelor de supraveghere și progresele realizate în cunoașterea științifică și concluziile de cercetare indică faptul că anumite specii de păsări domestice și anumite categorii de producție de păsări de curte sunt mai expuse ca altele la o infecție cu virusul gripei aviare decât altele, luând în considerare, de asemenea, situarea exploatației și alți factori de risc.

(7) Amenințarea introducerii în Europa a virusului HPAI de subtipul H5N1 din Asia de Sud-Est și propagarea sa spre vest în cursul anului 2005 a antrenat adoptarea de măsuri adiționale care vizează ameliorarea stadiului de pregătire și detectarea precoce a tipului de virus menționat la păsări domestice și păsări sălbatice.

(8) Decizia 2005/731/CE a Comisiei din 17 octombrie 2005 de stabilire a unor dispoziții suplimentare privind supravegherea gripei aviare la păsările sălbatice ⁽⁴⁾ prevede ca statele membre să organizeze notificarea autorităților competente cu privire la cazurile de mortalitate anormală sau de focare importante de boală la păsările sălbatice și în special la păsările sălbatice acvatice. Trebuie, de asemenea, efectuate prelevarea și testarea în laborator în scopul depistării virusului gripei aviare.

⁽¹⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29.⁽²⁾ JO L 10, 14.1.2006, p. 16.⁽³⁾ JO L 115, 3.5.2007, p. 3.⁽⁴⁾ JO L 274, 20.10.2005, p. 93.

- (9) Este necesar să se includă cerințele prevăzute în Decizia 2005/731/CE în prezenta decizie.
- (10) Din 2006 până în 2009, mai mult de 350 000 de păsări sălbatice au fost supuse prelevării de probe și testelor în scopul depistării virusului gripei aviare. În medie, supravegherea în statele membre a fost efectuată prin prelevarea de probe de la păsări vii în 75 % din cazuri și prin prelevare de la păsări bolnave sau moarte în 25 % din cazuri.
- (11) În cursul acestei perioade de patru ani, virusul HPAI de subtip H5N1 a fost detectat la mai mult de 1 000 de păsări moarte sau bolnave, în timp ce a fost detectat doar la cinci păsări vii și sănătoase în momentul prelevării de probe. Subtipurile de LPAI au fost aproape exclusiv detectate în probele prelevate de la păsări vii.
- (12) Concluziile rapoartelor anuale privind supravegherea gripei aviare ⁽¹⁾ în Uniune stabilite de laboratorul de referință al UE pentru gripă aviară, avizele științifice ale Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) ⁽²⁾, ⁽³⁾, ⁽⁴⁾ lucrările recent înființatului grup de acțiune pentru supravegherea bolilor animale (TEADS) au evidențiat necesitatea introducerii anumitor modificări la strategia actuală de supraveghere a păsărilor de curte și sălbatice pentru a încuraja abordarea bazată pe riscuri, care pare să constituie cea mai potrivită strategie de supraveghere pentru a informa autoritățile competente în scopul prevenirii și combaterii bolilor, destinată protejării exploatațiilor de creștere a păsărilor de curte și a altor păsări ținute în captivitate.
- (13) Supravegherea bazată pe riscuri ar trebui să fie complementară sistemelor de depistare timpurie a gripei aviare la păsările de curte, precum cele prevăzute la articolul 2 din Decizia 2005/734/CE a Comisiei din 19 octombrie 2005 de stabilire a unor măsuri de biosecuritate în vederea limitării riscului de transmitere la păsările de curte și la alte păsări ținute în captivitate, de la păsările sălbatice vii, a gripei aviare cauzate de subtipul H5N1 al virusului gripei A și de stabilire a unui sistem de depistare timpurie în zonele cu grad ridicat de risc ⁽⁵⁾ și în capitolul II punctul 2 din anexa la Decizia 2006/437/CE a Comisiei din 4 august 2006 de aprobare a unui manual de diagnostic pentru influența aviară în conformitate cu Directiva 2005/94/CE a Consiliului ⁽⁶⁾.
- (14) Prin urmare, este necesar ca orientările privind supravegherea gripei aviare la păsările de curte și păsările sălbatice stabilite de Decizia 2007/268/CE să fie

revizuite ținând cont de experiența și cunoștințele științifice dobândite și să fie înlocuite cu orientările prevăzute în prezenta decizie.

- (15) În interesul coerenței legislației Uniunii și cu excepția dispozițiilor contrare, prelevarea de probe și testele de laborator se efectuează în conformitate cu procedurile prevăzute în Decizia 2006/437/CE.
- (16) În interesul coerenței legislației Uniunii, la punerea în aplicare a programelor de supraveghere privind păsările sălbatice, trebuie să se ia serios în considerare cerințele Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice ⁽⁷⁾, în special în ceea ce privește concepția supravegherii și procedurile de prelevare de probe descrise la secțiunile 2 și 3 din partea 1 a anexei II la prezenta decizie.
- (17) Deciziile 2005/731/CE și 2007/268/CE se abrogă.
- (18) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că autoritățile competente adoptă prevederile corespunzătoare pentru ca organismele de observare și de marcare cu inele a păsărilor sălbatice, organizațiile de vânatoare și alte organizații relevante să notifice fără întârziere autorităților competente cazurile de mortalitate anormală sau focarele de boală importante care apar la păsările sălbatice și, în special, la păsările sălbatice de apă.

Articolul 2

(1) Statele membre se asigură că imediat după primirea de către autoritățile competente a notificării prevăzute la articolul 1 și în cazul în care nu s-a identificat nici o cauză manifestă de boală, alta decât gripă aviară, autoritatea competentă organizează:

- (a) prelevarea eșantioanelor necesare de la păsări moarte și, în măsura posibilului, de la alte păsări care au intrat în contact cu păsările moarte;
- (b) supunerea eșantioanelor la teste de laborator în vederea depistării virusului gripei aviare.

(2) Prelevarea de probe și procedurile de testare se efectuează în conformitate cu capitolele II-VIII din manualul de diagnostic pentru influența aviară aprobat prin Decizia 2006/437/CE.

⁽¹⁾ Site-ul internet al Comisiei Europene: http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/controlmeasures/avian/eu_resp_surveillance_en.htm

⁽²⁾ *The EFSA Journal* (2005) 266, 1-21; Aviz științific privind aspecte de sănătate și bunăstare animală referitoare la gripa aviară.

⁽³⁾ *The EFSA Journal* (2008) 715, 1-161, Aviz științific privind aspecte de sănătate și bunăstare animală referitoare la gripa aviară și riscurile introducerii sale în exploatațiile avicole din UE.

⁽⁴⁾ *The EFSA Journal* (2006) 357, 1-46, Avizul privind „Păsările migratoare și posibilul rol al acestora la răspândirea virusului gripei aviare foarte patogen”.

⁽⁵⁾ JO L 274, 20.10.2005, p. 105.

⁽⁶⁾ JO L 237, 31.8.2006, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 20, 26.1.2010, p. 7.

(3) Statele membre informează fără întârziere Comisia în cazul în care testele de laborator prevăzute la alineatul (1) litera (b) arată rezultate pozitive pentru virusul gripei aviare înalt patogene (HPAI).

Articolul 3

Programele de supraveghere pentru gripa aviară la păsările domestice și sălbatice, care urmează să fie derulate de statele membre, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2005/94/CE, respectă instrucțiunile prevăzute în anexele I și II la prezenta decizie.

Articolul 4

Fără a aduce atingere cerințelor prevăzute în legislația Uniunii, autoritatea competentă se asigură că toate rezultatele, pozitive și negative, ale examenelor serologice și virusologice de depistare a gripei aviare obișnuite în cadrul programelor de supraveghere pentru păsări de curte și păsări sălbatice sunt comunicate din șase în șase luni Comisiei. Ele sunt transmise prin sistemul

online al Comisiei în fiecare an înainte de 31 iulie pentru cele șase luni precedente (1 ianuarie-30 iunie) și până la 31 ianuarie pentru cele șase luni precedente (1 iulie-31 decembrie).

Articolul 5

Deciziile 2005/731/CE și 2007/268/CE se abrogă.

Articolul 6

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 25 iunie 2010.

Pentru Comisie

John DALLI

Membru al Comisiei

ANEXA I

Orientări privind punerea în aplicare a programelor de supraveghere a gripei aviare la păsări de curte**1. Obiectivele programelor de supraveghere**

Obiectivele programelor de supraveghere a gripei aviare la păsările de curte au ca obiectiv să informeze autoritățile competente cu privire la circulația virusului gripei aviare în vederea combaterii bolii în conformitate cu Directiva 2005/94/CE printr-o depistare anuală și o supraveghere activă a următoarelor elemente:

- (a) gripă aviară slab patogenă (LPAI) subtipurile H5 și H7 la păsări galinacee (respectiv pui, curcani, bibilici, fazani, potârniche și prepelițe) și ratite, completând prin aceasta alte sisteme de depistare timpurie existente;
- (b) LPAI subtipurile H5 și H7 și gripă aviară înalt patogenă (HPAI) la păsările acvatice domestice (respectiv rațe, găște și rațe sălbatice destinate repopulării efectivelor de vânat).

2. Concepția supravegherii

Se efectuează prelevare de probe și teste serologice în exploatațile avicole în scopul depistării prezenței anticorpilor la virusul gripei aviare, astfel cum sunt definite în Directiva 2005/94/CE.

Această supraveghere activă este complementară sistemelor de depistare timpurie care există deja în statele membre, astfel cum prevede Decizia 2005/734/CE și capitolul II din manualul de diagnosticare a gripei aviare aprobat de Decizia 2006/437/CE a Comisiei (denumit în continuare „manualul de diagnosticare”) și, în special, celor puse în aplicare în exploatațile avicole considerate că prezintă un risc ridicat de introducere a gripei aviare.

Există două metode internațional recunoscute pentru supravegherea bolilor animale: (a) supravegherea bazată pe riscuri; și (b) supraveghere bazată pe prelevare de probe reprezentativă.

2.1. Supraveghere bazată pe riscuri

Supravegherea bazată pe riscuri este metoda preconizată pentru supravegherea apariției gripei aviare într-un mod orientat și eficient din punct de vedere al resurselor.

Statele membre care aleg această metodă specifică vectorii de risc relevanți pentru contaminarea efectivelor de păsări de curte și cadrul de prelevare de probe pentru exploatațile avicole identificate ca putând să prezinte un risc mai ridicat de a fi contaminate cu gripă aviară.

Criteriile și factorii de risc enumerați în secțiunea 4.1 nu sunt exhaustivi, ci dau o indicație asupra modului de a desfășura prelevarea de probe și analiza probelor pentru diferitele specii de păsări de curte și categorii de producție de păsări de curte din diferitele sisteme de creștere. În funcție de situația sănătății animale individuale în statul membru în cauză, ar putea fi necesară o ponderare diferită a acestora.

2.2. Supraveghere pe baza prelevării de probe reprezentative

În cazul în care un stat membru nu este în măsură să realizeze o evaluare bazată pe suficiente probe a vectorilor de risc pentru contaminarea efectivelor de păsări de curte pe teritoriul său, acesta pune în aplicare o supraveghere bazată pe un plan de prelevare de probe reprezentativă. Numărul de exploatați avicole care urmează să fie supuse prelevării de probe trebuie să corespundă celui indicat în tabelele 1 și 2, în funcție de speciile de păsări de curte.

Prelevarea de probe pentru testele serologice de depistare a gripei aviare este răspândită pe întregul teritoriu al statului membru, astfel încât probele să fie considerate reprezentative pentru întregul stat membru.

3. Populațiile-țintă

Programul de supraveghere include prelevarea de probe a următoarelor specii de păsări de curte și categorii de producție:

- (a) găini ouătoare;
- (b) găini ouătoare crescute în aer liber;
- (c) pui de reproducție;
- (d) curcani de reproducție;
- (e) rațe de reproducție;
- (f) găște de reproducție;

- (g) curcani pentru îngrășare;
- (h) rațe pentru îngrășare;
- (i) găște pentru îngrășare;
- (j) vânat de crescătorie cu pene (galinacee), punând accentul pe păsările adulte precum păsările de reproducție;
- (k) vânat de crescătorie cu pene (păsări de apă);
- (l) ratite.

Cu toate acestea, în următoarele situații excepționale, următoarele categorii de păsări de curte pot fi, de asemenea, incluse:

- (m) pui de carne, dar numai când: (i) sunt ținuti în număr important în producția crescută în aer liber și (ii) se consideră că prezintă un risc ridicat de infecție cu gripă aviară;
- (n) păsări de curte: rolul lor în circulația și propagarea virusului este în general minor, iar prelevarea de probe solicită numeroase resurse; cu toate acestea, în anumite state membre păsările de curte pot prezenta un risc mai ridicat de contaminare cu gripă aviară din cauza prezenței lor în număr important, a apropierii de exploatarea avicole comerciale, a participării la comerțul local/regional și a altor criterii și factori de risc enumerați la secțiunea 4.1, în special în ceea ce privește componența pe specii.

Cu toate acestea, o categorie de producție de păsări de curte (cum ar fi pui de reproducție crescuți în condiții de strictă biosecuritate) poate să nu fie inclusă în prelevare dacă se furnizează motive justificate în ceea ce privește nivelul riscului.

4. Metoda supravegherii bazate pe riscuri

Alegerea supravegherii bazate pe riscuri trebuie determinată printr-o evaluare efectuată la nivelul statului membru care ține cont de cel puțin următoarele criterii și factori de risc:

4.1. Criterii și factori de risc

4.1.1. Criteriile și factorii de risc pentru introducerea virusului în exploatarea avicole din cauza expunerii directe sau indirecte la păsări sălbatice, în special la speciile-țintă identificate

- (a) Situarea exploatarea avicole în apropierea zonelor umede, a iazurilor, mlaștinilor, lacurilor, râurilor sau țărmurilor mării unde s-ar putea aduna păsările migratoare de apă.
- (b) Situarea exploatarea avicole în zonele cu o densitate ridicată a păsărilor migratoare sălbatice, în special a acelor păsări care sunt caracterizate drept specii-țintă pentru depistarea HPAI H5N1 și enumerate în partea 2 din anexa II.
- (c) Situarea exploatarea avicole în apropierea locurilor de odihnă și reproducție a păsărilor de apă sălbatice migratoare, în special acolo unde aceste zone sunt legate prin intermediul mișcărilor păsărilor migratoare de zone unde prezența virusului HPAI H5N1 la păsările sălbatice și la păsări de curte este cunoscută.
- (d) Exploatarea avicole cu producția crescută în aer liber sau exploatarea în care păsările de curte sau alte păsări captive sunt crescute în aer liber sau orice altă instalație în care nu se poate garanta absența contactului cu păsările sălbatice.
- (e) Nivel scăzut de biosecuritate în exploatarea avicolă, inclusiv metoda de depozitare a hranei pentru animale și utilizarea apei de suprafață.

4.1.2. Criterii și factori de risc ai răspândirii virusului în cadrul exploatarea avicole și între exploatarea avicole, precum și consecințele (impactul) răspândirii gripei aviare de la o pasăre de curte la alta și între exploatarea avicole

- (a) Prezența mai multor specii de păsări de curte în aceeași exploatarea avicolă, în special prezența rațelor și găștelor domestice împreună cu alte specii de păsări de curte.
- (b) Tipul de producție de pasăre de curte și speciile de păsări de curte pentru care datele de supraveghere au arătat un nivel ridicat de contaminare cu gripă aviară în statul membru, precum exploatarea de rațe și păsări de curte destinate repopulării efectivelor de vânat (în special rațe sălbatice de crescătorie).

- (c) Situatia exploatații avicole în zone avicole cu densitate mare de exploatații avicole.
- (d) Caracteristicile legate de comerț, inclusiv importurile și intensitatea mișcărilor care decurg din acestea, atât directe, cât și indirecte, de păsări de curte și alți factori, inclusiv vehiculele, echipamentele și persoanele.
- (e) Prezența categoriilor de păsări de curte cu durată de viață mai îndelungată și a grupurilor de păsări de curte de diferite vârste în exploatație (cum ar fi găinile ouătoare).

4.2. Identificarea populațiilor de păsări vizate în mod specific de riscul infectării

Nivelul de orientare către identificarea acestor populații trebuie să reflecte numărul și ponderea pe plan local a factorilor de risc prezenți în exploatația avicolă.

În momentul conceperii supravegherii, autoritatea competentă poate lua în considerare alți factori de risc în evaluarea sa și trebuie să îi menționeze și să îi justifice în programul său de supraveghere.

4.3. Numărul de exploatații avicole din care se prelevă probe

Tabelele 1 și 2 pot fi utilizate ca bază pentru determinarea numărului de exploatații avicole din care urmează a se preleva probe în funcție de populația expusă riscului.

5. Metoda prelevării reprezentative

Atunci când prelevarea reprezentativă se realizează prin intermediul prelevării reprezentative menționate în secțiunea 2.2, numărul de exploatații avicole din care urmează să se efectueze prelevarea se calculează pe baza cifrelor prezentate în tabelele 1 și 2 în funcție de speciile de păsări de curte care se găsesc în exploatația avicolă.

5.1. Numărul de exploatații avicole din care se prelevă probe pentru teste serologice de depistare a gripei aviare

5.1.1. Numărul de exploatații avicole (cu excepția exploatațiilor de rațe, găște și rațe sălbatice) din care se prelevă probe

Pentru fiecare categorie de producție de păsări de curte, cu excepția rațelor, găștelor și rațelor sălbatice, numărul de exploatații avicole supuse prelevării de probe este definit pentru asigurarea unei identificări a minimum o exploatație avicolă infectată în cazul unei prevalențe a exploatațiilor avicole infectate de minimum 5 %, cu o marjă de încredere de 95 %.

Prelevarea se efectuează în conformitate cu tabelul 1:

Tabelul 1

Numărul de exploatații avicole (cu excepția exploatațiilor de rațe, găște și rațe sălbatice) din care se prelevă probe în fiecare categorie de producție de păsări de curte

Numărul de exploatații avicole per categorie de producție de păsări de curte per stat membru	Numărul de exploatații avicole din care se prelevă probe
până la 34 inclusiv	Toate
35-50	35
51-80	42
81-250	53
> 250	60

5.1.2. Numărul de exploatații cu rațe, găște și rațe sălbatice din care se prelevă probe⁽¹⁾

Numărul gospodăriilor de rațe, găște și rațe sălbatice supuse prelevării de probe este definit pentru asigurarea unei identificări a minimum o exploatație avicolă infectată în cazul unei prevalențe a exploatațiilor avicole infectate de minimum 5 %, cu o marjă de încredere de 99 %.

⁽¹⁾ Nivelul de încredere în depistarea exploatațiilor de rațe și găște unde virusul a fost identificat este mai mare din cauza elementelor care demonstrează că exploatațiile contaminate de rațe și găște sunt mai puțin susceptibile ca păsările de curte galinacee să fie depistate în cadrul programelor de supraveghere pasivă sau prin sisteme de depistare timpurie.

Prelevarea se efectuează în conformitate cu Tabelul 2:

Tabelul 2

Numărul de exploatații cu rațe, găște și rațe sălbatice din care se prelevă probe

Numărul de exploatații cu rațe, găște și rațe sălbatice per stat membru	Numărul de exploatații cu rațe, găște și rațe sălbatice din care se prelevă probe
până la 46 inclusiv	Toate
47-60	47
61-100	59
101-350	80
> 350	90

5.2. Numărul de păsări de curte (păsări) care se supun prelevării în exploatația avicolă

Cifrele menționate la punctele 5.2.1 și 5.2.2 se aplică exploatațiilor avicole în cadrul cărora se efectuează prelevări pe baza supravegherii bazate pe riscuri și pe baza prelevării reprezentative.

5.2.1. Numărul de păsări (cu excepția rațelor, găștelor și rațelor sălbatice) care se supun prelevării în exploatația avicolă

Numărul păsărilor supuse prelevării din fiecare exploatație avicolă este definit astfel încât să asigure o probabilitate de 95 % de identificare a minimum o pasăre pozitivă pentru gripă aviară în cazul unei prevalențe de păsări seropozitive mai mari sau egale cu 30 %.

Probele de sânge pentru testele serologice sunt prelevate de la toate categoriile de producție de păsări de curte și specii de păsări de curte, de la minimum 5 până la 10 păsări (cu excepția rațelor, a găștelor și a rațelor sălbatice) per exploatație avicolă și de la diverse amplasamente, în cazul în care există mai multe în cadrul unei exploatații.

În cazul mai multor amplasamente, se prelevă probe de la cel puțin cinci păsări per amplasament.

5.2.2. Numărul de rațe, găște și rațe sălbatice care se supun prelevării în exploatația avicolă

Numărul de rațe, găște și rațe sălbatice supuse prelevării din fiecare exploatație avicolă este definit astfel încât să asigure o probabilitate de 95 % de identificare a minimum o pasăre pozitivă pentru gripă aviară în cazul unei prevalențe de păsări seropozitive mai mare sau egală cu 30 %.

În fiecare exploatație avicolă selecționată, 20 de probe de sânge ⁽¹⁾ vor fi prelevate în scopul testelor serologice.

6. Proceduri de prelevare pentru testele serologice

Perioada de prelevare în exploatația avicolă coincide cu producția sezonieră pentru fiecare categorie de producție de păsări de curte, iar prelevarea de probe poate fi efectuată, de asemenea, la abator. Această practică de prelevare nu trebuie să compromită abordarea bazată pe riscuri în conformitate cu criteriile și cu factorii de risc enumerați în secțiunea 4.1.

Pentru a optimiza eficiența și pentru a evita accesul inutil al persoanelor în exploatațiile avicole, prelevarea de probe va fi, în măsura posibilităților, asociată cu alte prelevări, cum ar fi în vederea depistării de *Salmonella* și *Mycoplasma*. Cu toate acestea, o astfel de asociere nu trebuie să compromită cerințele legate de supravegherea bazată pe riscuri.

7. Prelevarea pentru teste virusologice

Prelevarea în vederea testelor virusologice pentru gripă aviară nu trebuie să servească drept alternativă pentru testele serologice și trebuie efectuată numai în cadrul analizelor de urmărire a rezultatelor serologice pozitive la gripă aviară.

⁽¹⁾ Sporirea numărului de probe în comparație cu punctul 5.2.1 este necesară din cauza unei sensibilități mai scăzute a testului de diagnostic atunci când este utilizat la păsări de apă.

8. Frecvența și perioada testelor

Prelevarea de probe din exploatațiile avicole se efectuează anual. Cu toate acestea, pe baza evaluării riscurilor, statele membre pot decide să efectueze prelevarea și analizele mai frecvent. Programul de supraveghere trebuie să ofere justificări detaliate în acest caz.

Prelevarea de probe se efectuează în conformitate cu programul de supraveghere aprobat între 1 ianuarie la 31 decembrie a anului de punere în aplicare a programului respectiv.

9. Teste de laborator

Testarea prelevărilor se va desfășura la laboratoarele naționale de referință (LNR) pentru gripă aviară din statele membre sau va fi efectuată de alte laboratoare autorizate de autoritățile competente și aflate sub controlul LNR.

Testele de laborator se efectuează în conformitate cu manualul de diagnosticare care stabilește procedurile de confirmare și diagnosticare diferențiată a gripei aviare.

Cu toate acestea, în cazul în care un stat membru dorește să recurgă la teste de laborator care nu sunt prevăzute în manualul de diagnosticare și care nu sunt descrise în Manualul de teste de diagnosticare și vaccinuri pentru animalele terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (OIE), aceste teste trebuie să fie considerate adecvate scopului de către laboratorul de referință al UE pe baza datelor validate, înainte de orice utilizare.

Toate testele serologice pozitive se confirmă de LNR prin intermediul unui test de inhibare a hemaglutinării, folosind tulpini desemnate, furnizate de laboratorul de referință al UE:

(a) pentru subtipul H5:

- (i) testare inițială folosind rață-mică/Anglia/7894/06 (H5N3);
- (ii) testarea tuturor eșantioanelor pozitive cu pui de găină/Scoția/59(H5N1) pentru a elimina anticorpii cu reactivitate încrucișată față de N3;

(b) pentru subtipul H7:

- (i) testare inițială folosind curcan/Anglia/647/77 (H7N7);
- (ii) testarea tuturor eșantioanelor pozitive cu graur-african/983/79 (H7N1) pentru a elimina anticorpii cu reactivitate încrucișată față de N7.

Toate rezultatele serologice pozitive trebuie urmate de investigații epidemiologice în cadrul exploatației avicole și alte probe trebuie prelevate în vederea analizelor prin metode virusologice în scopul de a determina dacă exploatația avicolă este contaminată în mod activ cu virusul gripei aviare. Concluziile tuturor investigațiilor trebuie transmise Comisiei.

Toți virusii izolați de gripă aviară sunt depuși la laboratorul de referință al UE în conformitate cu legislația Uniunii, în conformitate cu funcțiile și sarcinile laboratoarelor naționale de referință, astfel cum sunt definite în anexa VIII la Directiva 2005/94/CE, cu excepția acordării unei derogări în conformitate cu alineatul (4) litera (d) din capitolul V din manualul de diagnosticare. Virusii de subtip H5/H7 sunt transmiși fără întârziere laboratorului de referință al UE și fac obiectul testelor standard de caracterizare (determinarea succesiunii nucleotidelor/IVPI) conform manualului de diagnosticare.

Protocoalele utilizate sunt protocoalele specifice furnizate de laboratorul de referință al UE pentru trimiterea probelor prelevate și a materialului de diagnosticare. Autoritățile competente se asigură că există un schimb adecvat de informații între laboratorul de referință al UE și laboratorul național de referință.

ANEXA II

PARTEA 1

Orientări privind punerea în aplicare a programelor de supraveghere a gripei aviare la păsări sălbatice**1. Obiectivele programelor de supraveghere**

Programul de supraveghere a gripei aviare la păsările sălbatice are ca obiectiv depistarea la timp a subtipurilor înalt patogene H5N1 la păsările sălbatice pentru a proteja păsările de curte din exploatarea avicole și sănătatea publică veterinară.

2. Concepția supravegherii

- (a) Un sistem de supraveghere bazat pe riscuri (SBR) se pune în aplicare în calitate de sistem de supraveghere pasivă prin analiza de laborator a păsărilor sălbatice muribunde sau a păsărilor găsite moarte și se axează în mod specific pe speciile de păsări de apă.
- (b) Păsările sălbatice și, în special, păsările de apă migratoare, și anume speciile-țintă pentru care s-a dovedit că riscul este mai mare de a fi contaminate cu virusul HPAI H5N1 și de a-l transmite vor fi în vizate în mod specific.
- (c) Vor fi vizate zonele apropiate de mare, lacuri și alte cursuri de apă unde au fost descoperite păsări moarte; în special dacă aceste cursuri de apă se află în apropierea exploatarea avicole, în special în zone cu o densitate mare de exploatarea avicole.
- (d) Cooperarea strânsă cu epidemiologii și ornitologii și autoritatea competentă pentru conservarea naturii este asigurată pentru pregătirea programului de supraveghere, asistarea la identificarea speciilor și optimizarea prelevării probelor în funcție de situația națională.
- (e) Dacă situația epidemiologică pentru virusul HPAI H5N1 le justifică, activitățile de supraveghere sunt însoțite de acțiuni de sensibilizare și de cercetare și de control activ al păsărilor sălbatice moarte sau muribunde, în special al celor care aparțin speciilor-țintă. Aceste activități ar putea fi lansate în caz de depistare a virusului HPAI H5N1 la păsări de curte și/sau păsări sălbatice în statele membre și țările terțe vecine sau în țările care sunt legate prin mișcarea păsărilor sălbatice migratoare, în special a speciilor-țintă, de statul membru în cauză. În acest caz, trebuie să se ia în considerare tiparele de migrație și speciile de păsări sălbatice specifice, care pot varia în diferitele state membre.

3. Proceduri de eșantionare

- (a) Procedurile de prelevare a probelor se efectuează în conformitate cu manualul de diagnosticare.
- (b) Eșantioanele cloacale și traheale/bucale și/sau țesuturile de la păsările sălbatice moarte sau muribunde sunt prelevate pentru detectarea moleculară (PCR) și/sau izolarea virusilor.
- (c) O atenție deosebită se acordă depozitării și transportării probelor în conformitate cu punctele 5 și 6 din capitolul IV al manualului de diagnosticare. Toate izolatele de virus de gripă aviară în cazul păsărilor sălbatice sunt furnizate laboratorului de referință al UE, cu excepția cazului în care se acordă o derogare conform punctului 4 litera (d) din capitolul V din manualul de diagnosticare. Virusii de subtip H5/H7 sunt transmiși fără întârziere laboratorului de referință al UE și fac obiectul testelor standard de caracterizare (determinarea succesiunii nucleotidelor/IVPI) conform manualului de diagnosticare.
- (d) Prelevarea eșantioanelor nu va depăși data de 31 decembrie a anului de implementare a programului de supraveghere.

4. Teste de laborator

Analizele de laborator se efectuează în conformitate cu manualul de diagnosticare.

Examinarea probelor se va desfășura la laboratoarele naționale de referință (LNR) din statele membre sau în alte laboratoare autorizate de autoritățile competente și aflate sub controlul LNR.

Cu toate acestea, în cazul în care un stat membru dorește să recurgă la teste de laborator care nu sunt prevăzute în manualul de diagnosticare și care nu sunt descrise în Manualul de teste de diagnosticare și vaccinuri pentru animalele terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (OIE), aceste teste trebuie să fie considerate adecvate scopului de către laboratorul de referință al UE pe baza datelor validate, înainte de orice utilizare.

Se efectuează examinarea inițială folosind gena M PCR, urmată de testarea rapidă a cazurilor pozitive de H5 care se realizează în termen de cel mult două săptămâni. În cazul unui rezultat pozitiv pentru H5, analiza sitului de clivaj va trebui efectuată cât mai curând posibil pentru stabilirea existenței gripei aviare înalt patogene (HPAI) sau a gripei aviare slab patogene (LPAI). În cazul confirmării H5 HPAI, se impune efectuarea rapidă a unor analize suplimentare pentru stabilirea tipului N, deși acestea pot furniza numai probe pentru a elimina N1.

5. Acțiuni de urmărire

- În caz de confirmare a cazurilor pozitive de HPAI H5 (N1) ⁽¹⁾, se aplică măsurile de control prevăzute în Decizia 2006/563/CE a Comisiei din 11 august 2006 privind anumite măsuri de protecție în legătură cu prezența influenței aviare produse de tulpini înalt patogene de subtip H5N1 la păsările sălbatice din Comunitate și de abrogare a Deciziei 2006/115/CE ⁽²⁾.
- În cadrul investigațiilor epidemiologice, este important să se identifice zonele legate de aceste cazuri pentru a prevedea pe viitor alte incursiuni ale virusului gripei aviare, în special în zone relevante pentru producția de păsări de curte, unde densitatea exploatațiilor avicole este ridicată.

PARTEA 2

Lista speciilor de păsări sălbatice care trebuie să facă obiectul prelevărilor de probe și testelor pentru depistarea gripei aviare – „specii-țintă”

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună
1.	<i>Accipiter gentilis</i>	Uliu porumbar
2.	<i>Accipiter nisus</i>	Uliu păsărar
3.	<i>Anas acuta</i>	Rața sulțar
4.	<i>Anas clypeata</i>	Rața lingurar
5.	<i>Anas crecca</i>	Rața mică
6.	<i>Anas penelope</i>	Rața fluierătoare
7.	<i>Anas platyrhynchos</i>	Rața sălbatică
8.	<i>Anas querquedula</i>	Rață cârătoare
9.	<i>Anas strepera</i>	Rața pestriță
10.	<i>Anser albifrons albifrons</i>	Gârlița mare (rasă europeană)
11.	<i>Anser anser</i>	Gâsca de vară
12.	<i>Anser brachyrhynchus</i>	Gâsca cu cioc scurt
13.	<i>Anser erythropus</i>	Gârlița mică
14.	<i>Anser fabalis</i>	Gâsca de semănătură
15.	<i>Ardea cinerea</i>	Stârcul cenușiu
16.	<i>Aythya ferina</i>	Rața cu cap castaniu
17.	<i>Aythya fuligula</i>	Rața moțată
18.	<i>Branta bernicla</i>	Gâsca neagră
19.	<i>Branta canadensis</i>	Gâsca canadiană
20.	<i>Branta leucopsis</i>	Gâsca călugăriță
21.	<i>Branta ruficollis</i>	Gâsca cu gât roșu
22.	<i>Bubo bubo</i>	Buha mare
23.	<i>Buteo buteo</i>	Șorecar comun
24.	<i>Buteo lagopus</i>	Șorecar încălțat
25.	<i>Cairina moschata</i>	Rață leșească
26.	<i>Ciconia ciconia</i>	Barza albă
27.	<i>Circus aeruginosus</i>	Erete de stuf

⁽¹⁾ Măsuri de combatere a bolii trebuie să fie puse în aplicare după confirmarea HPAI H5 și în caz de suspiciune de N1.

⁽²⁾ JO L 222, 15.8.2006, p. 11.

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună
28.	<i>Cygnus columbianus</i>	Lebăda mică
29.	<i>Cygnus cygnus</i>	Lebăda de iarnă
30.	<i>Cygnus olor</i>	Lebăda de vară
31.	<i>Falco peregrinus</i>	Șoim călător
32.	<i>Falco tinnunculus</i>	Vânturel roșu
33.	<i>Fulica atra</i>	Lișiță
34.	<i>Larus canus</i>	Pescărușul sur
35.	<i>Larus ridibundus</i>	Pescărușul răzător
36.	<i>Limosa limosa</i>	Sitar de mal
37.	<i>Marmaronetta angustirostris</i>	Rața porumbacă
38.	<i>Mergus albellus</i>	Fereastră mic
39.	<i>Milvus migrans</i>	Gaie brună
40.	<i>Milvus milvus</i>	Gaie roșie
41.	<i>Netta rufina</i>	Rața cu ciuf
42.	<i>Phalacrocorax carbo</i>	Cormoranul
43.	<i>Philomachus pugnax</i>	Bătăuș
44.	<i>Pica pica</i>	Coțofana
45.	<i>Pluvialis apricaria</i>	Ploierul auriu
46.	<i>Podiceps cristatus</i>	Corcodel mare
47.	<i>Podiceps nigricollis</i>	Corcodel cu gât negru
48.	<i>Porphyrio porphyrio</i>	Găină sultană
49.	<i>Tachybaptus ruficollis</i>	Corcodel mic
50.	<i>Vanellus vanellus</i>	Nagățul